

The background of the entire image is a classical painting. It depicts a man with a long, flowing white beard and a golden crown, wearing a deep blue robe. He is holding a large, unrolled scroll in his left hand. He stands in a grand, classical architectural space with columns and a high ceiling. The lighting is dramatic, coming from the side, highlighting the man and his scroll.

КНИГА-ИГРА

МЪДРОСТТА
НА ЦАРЯ

КОЛИЙН ЛИВИНГСТЪН МЪДРОСТТА НА ЦАРЯ

chitanka.info

Може ли един цар да бъде мъдрец, а не воин?

Целта е да служиш вярно на Бог и да не забравяш своя народ.

Ще можеш ли да се справиш?

Преживей изпитанията, отредени на цар Соломон и вземай правилните решения, за да останеш в историята!

УВОД

Скъпи читателю,

Книгата, която държиш в ръцете си не е обикновена книга. В тази книга ти ще бъдеш премъдрият цар Соломон, син на цар Давид — един герой, който е известен по цял свят. Прочут със своята мъдрост, справедливост и богатство, с Божията помощ той управлява величествено царство. За разлика от повечето царе, победите му обаче не са на бойното поле. Напротив, той управлява в мир и затова страната му процъфтява. Мъдростта си той получава като подарък от Бог, затова наред с мъдростта си той е познат и със своето смирение.

Твоята цел в тази книга игра е да управляваш царството толкова разумно, колкото цар Соломон. Дали ще се справиш зависи изцяло от теб. Докато четеш книгата, ще ти се налага да правиш избори. Понякога изборите няма да са фатални и ще водят само до загуба на точки вяра, но внимавай! Има и такива грешни избори, които водят до край на историята веднага.

В последния епизод има оценка доколко добре си се справил с управлението на царството.

Първоначално започваш със 100 точки вяра.

А сега, премини на #1.

ЕПІЗОДИ

1

Раждаш се като втори син на цар Давид. Още от бебе обаче родителите ти те отглеждат с много любов, което кара по-големият ти брат Адония да изпада в ревност.

Най-ранните ти детски години преминават в разкош и изобилие, както и се очаква за един царски син. Не само родителите ти, но и всички слуги и придворни се грижат за теб и под техните грижи ти израстваш едър и силен.

Премини на #2.

Въпреки че си по-малък от брат си с няколко години, ти си по-умен от него, а и в детските игри го изпреварваш почти всеки път. Не само слугите и придворните, но и свещениците в храма много се радват винаги, когато те виждат. Още от малък всяко посещение в дома Господен те кара да се чувстваш на сигурно място, където никой не може да те нарани и засегне. С течение на времето все по-често се озоваваш там и невидимото общуване с Бога ти носи спокойствие и увереност в себе си. Точно напротив, Адония, макар и да носи Божието име, отбягва святото място. Може би затова и цар Давид взема едно нетрадиционно решение.

Премини на #7.

За щастие, разполагаш с един ценен артефакт, за който си намерил място в новия храм. С преместването на Светия кивот, завещан на твоя народ от Бога, от скинията^[1] в Светая Светих на дома Господен даваш начало на ритуалите по освещаването. Първосвещениците огласят със своите песнопения целия град, а народът ликува. Предните дни са били мрачни, но точно когато внасяте кивота през вратата на храма, един слънчев лъч пробива облаците и сякаш огън слиза от небето. Като по чудо капакът на Ковчега на завета заблестява с ярка светлина. Възприемаш това като добра поличба, а събралото се множество бурно изразява радостта си от знака. Домът на Бог е изграден с много любов и вяра и по всичко личи, че той е харесал това място.

Отиди на #16.

---

[1] Скиния (на старогръцки: σκηνή) е походна храмова „палатка“, наричана от древните евреи още Мишкан на иврит, или Микдаш (святилище), синоним на Шехина, което означава „присъствие на Бог“. Там се е намирал Кивотът и са били правени жертвоприношения до построяването на Йерусалимски храм, който е създаден по-късно, в 10 в. пр.н.е., следвайки точно примера на Скинията. — Бел.ел.кор. ↑

Предпочиташ богатството и дългия живот, прекаран в лукс. Може би това е твоят избор, но помисли ли за народа, за който си отреден да се грижиш? Не, ти помисли само за себе си, което не е правилно. Това беше поредното изпитание, изпратено ти от Бог, за да провери дали си достоен за цар. Уви, ти предпочете себе си пред народа, грешка, която един цар няма право да допуска. **Губиш 10 точки вяра.**

Премини на #37.

В хазната има достатъчно средства, така че можеш да построиш исканите храмове. За теб е важно жените ти да са щастливи. Това наистина има значение, но ти забрави нещо далеч по-важно. Любовта ти към жените те отдалечава от Бог и той с право се чувства пренебрегнат. **Губиш 20 точки вяра.**

В различни квартали на Йерусалим изникват като гъби десетки храмове на различните религии. Повечето хора първоначално сякаш не одобряват новите постройки, но с течение на времето свикват с тях и дори започват да ги посещават. Имаш чувството, че на последните богослужения в дома Господен хората са по-малко, но вече няма какво да се прави. Да беше помислил преди това.

Премини на #50.

Трите града са напълно изградени от опитните ти строители. Опасани са от здрави каменни стени, високи по петдесет лакътя, и зад тях веднага започват да прииждат хора от околните земи. Във всеки град издигаш голям храм на Бога, а от Йерусалим идват книжовници, които започват да просвещават тукашното население. Заповядваш да се отделят и шестдесет хиляди таланта чисто злато от хазната, което раздаваш за велика прослава на твоето име.

Отвсякъде прииждат търговци, които искат да търгуват в новопостроените градове, но ти мъдро налагаш високи мита за всяка чужда стока. Всеки един, който се опитва да внася стоки, без предварително да плати митото, е наказван със смърт. Мъдростта ти е безкрайна и богатството на народа ти се увеличава неимоверно.

Най-непримирим си в борбата си с финикийците, на които е заповядано да не стъпват в градовете. Тяхното сарафство и търговия могат само да подкопаят благоденствието, което току-що създаде. Чужди пътешественици идват при теб за съвет как самите те да устроят държавите си по такъв чудесен начин. Ти им отговаряш скромно, че всичко, което виждат, не е твое дело, а плод на усилията на народа ти и общата ви вяра в Бог.

Премини на епизод #15.

Въпреки че Адония е по-големият от вас, Давид решава, че след неговата смърт ти ще наследиш трона. Това, разбира се, въобще не се харесва на брат ти, който е първороден син и с право е очаквал някога той да застане начело на държавата. Един ден, както си играете в градината с дървени мечове, той вади истински нож и заплашва, че ще те заколи, ако приемеш да наследиш властта. За пръв път го виждаш толкова сериозен и изпълнен с ярост. Уплашваш се, но част от теб се бунтува срещу постъпката на вероломния ти брат.

Ако се поддадеш на страха, отиди на #17.

Ако се опълчиш на брат си, отиди на #22.

Решаваш, че все пак съветниците на царя знаят по-добре от теб кое е правилното за страната. Съгласяваш се да дадеш слугинята за съпруга на брат си. На сватбата е пълно с народ, дошли са и много роднини на Ахинора от далечния север. Веселбата е в разгара си, музикантите не пестят сили, а виното се лее в изобилие. Явно си пийнал малко повече, защото в един момент светът се завърта и ти падаш на земята.

Не помниш какво се случва след това, защото образите наоколо се размиват, а звуците губят своята сила. Обгръща те черна пелена и припадаш. Свестяваш се няколко часа по-късно в най-дълбоката тъмница на замък. Тропаш немошно на вратата и тя се отваря. В килията влизат брат ти и двамата съветници. Коварният Адония е сипал приспивателно във виното ти и е извършил преврат по време на сватбата, подпомогнат от вероломните съветници и бащата на Ахинора. За съжаление, ще прекараш в тази килия остатъка от живота си в непомерна мъка.

КРАЙ

Вече си в разцвета на своята мъдрост и слава. Хората са свикнали да разчитат на теб и когато имат някакъв спор, ти да се явяваш справедлив арбитър. В един прекрасен пролетен ден седиш на трона си и се чудиш какво ли ще се случи днес. В този миг на двора насава страшна суматоха. Страшни крясъци разкъсват спокойното до този момент утро. Няколко стражи вкарват в тронната зала две раздърпани жени с разчорлени коси и повито като вързоп бебе.

Разпореждаш се да настъпи тишина и питаш Беная какво се е случило. Оказва се, че всяка от жените твърди, че това е нейното бебе, докато детето на другата жена е починало от болест през нощта. Всички погледи са устремени в теб, очаквайки царското решение.

Замисляш се дълбоко и в този момент сякаш сам Бог проговаря в теб и ти казва да вземеш един меч и да разсечеш детето на две части, така че всяка жена да получи точно половината. Дълбоко съмнение се прокрадва в теб — нима Бог може да бъде толкова жесток? Или това е поредното изпитание?

Можеш да вземеш острия меч на Беная и да разделиш детето по този начин. Ако сметнеш, че това е верният подход, те очаква #14.

Можеш, разбира се, и да разпиташ свидетели и да проучиш каква е историята, преди да вземеш крайното решение. В този случай отиди на #28.

Последните години са богати не само за тебе, но и за царството ти. С Божията помощ по улиците вече няма гладни и бездомни. Ето защо не мислиш да се отклониш от първоначалните си планове. Издигаш внушителен храм от мрамор, с греди от кедрово дърво, украсени със златни цветя и птици. Подът също е от чисто злато, а зад тежка дъбова врата, обкована с червено злато, в Светая Светих се възнасят два снажни херувима, издялани от маслиново дърво. Този храм с пълно право можел да се смята за мястото, което Бог обитава, и ненапразно странници от целия свят се прекланят пред неговата чудна красота.

След съграждането на това произведение на изкуството, трябва да помислиш и за неговото освещаване.

За да изпълниш подходящите ритуали, премини на #3.

Избираш мъдростта, защото знаеш, че ако вземаш правилните решения за народа, той ще те обича и следва. Така и страната ще забогатява, а с нея и царската съкровищница винаги ще е пълна. Що се отнася до дългия живот, така или иначе ти вярваш, че докато помагаш на хората си, Бог ще те опазва и подкрепя. С този избор ти не само помисли за страната, но и заслужено ще успееш да развиеш царството си.

Мъдростта също така ще ти помогне да вземаш верни решения в тежки моменти. А едно богатство без мъдрост би се стопило за миг.

Премини на #37.

След като разви и направи могъщи северните поселения, изграждайки три големи града, които станаха средище на многохилядно множество, сега вече е време да поемеш обратно към Йерусалим. Заповядваш половината войска да остане в тази част от царството ти и само с вида си да плаши другите държави, а ти тръгваш на юг.

По пътя към Града на градовете обаче те застига тежка болест. Дни наред имаш силна треска, а царските лечители не знаят как да ти помогнат. Бенан — най-старият и мъдър сред тях, ти предлага да приложи метод, за който е чул от жълтите пътешественици. Искан да ти приложи кръвопускане и ако е рекъл Господ така, ще оздравееш.

Опасяваш се, че може би такъв обичай противоречи на вярата ти, но Бенан се опитва да те убеди, че всичко е в името на тебе, славния и велик цар, и Бог не би позволил нещо нередно да ти се случи.

Ако си склонен да послушаш лечителя Бенан и се подложиш на кръвопускането, премини на епизод #46.

Ако разчитах единствено искрените молитви да те изцерят, премини на епизод #20.

Предвид нарасналото влияние на твоето царство, не е изненада, че все повече страни искат да търгуват на пазарищата в Йерусалим. Постепенно се случва и нещо друго — съседни държави се обръщат към теб, за да решиш някои техни вътрешни спорове. Справяш се блестящо с първите няколко случая и все повече съседи молят за твоята помощ.

С течение на времето някои от тези страни започват да плащат в злато за твоето приятелство и те обявяват за Цар на царете. Това е голямо признание за теб и успех за народа ти. Васални страни е имало още в дълбока древност, но винаги след тежки кръвопролития. Доста често в такива случаи народът се е бунтувал против поробителя и е правил всичко възможно, за да отвоюва независимостта и свободата си. За пръв път се случва някоя държава доброволно да приеме чуждо владичество, но причината за това е, че ти слагаш справедливостта над всичко и не съдиш чуждите по-различно от своите.

Премини на #24.

Кимваш към началника на стражата да ти подаде оръжието си. Обясняваш на тълпата какво смяташ да направиш, а двете жени започват да плачат. Полагаш детето на една мраморна маса и под ужасените погледи на хората вдигаш меча и се каниш да разсечеш клетото създание на две парчета. В този миг едната жена се разкрещява истерично, че предпочита детето да е живо и здраво, дори и да не го отгледа тя. Тогава ти си осенен, че тя е неговата истинска майка. Връщаш меча на Беная и се обръщаш към народа, който се е събрал, за да им разкажеш какво си целил с това действие.

В следващите две седмици историята се разпространява из цял Йерусалим, а след няколко месеца излиза и извън пределите на страната. Така целият свят започва да величае мъдростта ти и славата ти се увеличава.

Очаква те епизод #49.

Северните поселения на народа ти са напълно развити и виждайки това, съседните страни проявяват желание да станат твои васали. Пратеници от знайни и незнайни царства идват при теб. Не знаеш дали вече ще имаш нужда от войска; усещаш, че никой няма да иска да се противопостави на твоята огромна мощ и сила. Хората вече са забравили какво е това война, така че нужна ли ти е всичката тази стохилядна армия, която иска изхранване и издръжка? Та нима ти не създа един земен рай, в който всички са радостни и славят твоего име и това на Бога? Мислиш дали да не разпуснеш половината от воините си, та да се заемат с нещо по-полезно.

Ако решиш да разпуснеш половината от войниците си, премини на епизод #26.

Ако смяташ, че войска е нужна дори и във времена на мир, премини на епизод #38.

Вярата ти в Бога и любовта към народа ти те водят към следващата стъпка. Трябва да развиеш държавата си, та всеки да се чувства равен и свободен. Един ден се преобличаш като търговец на маслини и започваш да обикаляш по улиците. Запознаваш се с мъките и тегобите на обикновените хора в Йерусалим. Въпреки че бедните хора са малко, ти не можеш да подминеш техните nevoли. Божието провидение те води и в околностите на града, където се срещаш с овчари и пастири. Хората са добронамерени и те гощават с овче мляко и козе сирене. Твърдо решен си да направиш живота на тези хора по-щастлив и те да имат по-голямо упование в своите собствени сили и възможности.

Отгърни на епизод #31.

Страхът от острия нож е твърде голям. За да не станеш жертва на брат си, ти си готов на всичко. Обещаваши му, че ще се откажеш от царството. Това обаче не задоволява Адония. Сега, след като те е видял уплашен, той те кара не само да се откажеш от трона, но и да напуснеш страната. За твой късмет точно в този момент Давид се появява и вижда цялата сцена. Царят взема ножа и ви вика в тронната зала. Вие засрамено пристъпвате след него. **Губиш 10 точки вяра.**

Премини на #41.

Вече си в залеза на своя живот. Живот, изпълнен с вяра и любов. Под твоето мъдро царуване страната се разшири и укрепна, хората станаха по-щастливи, а съседните държави се преклониха пред твоето величие. Както подобава на цар от такъв ранг, си заобграден от жени и наложници от цял свят. Не всички обаче следват праведния път на истината. Има руси огнепоклоннички от далечния север и тъмнокожи послушнички на кръвожадната Кали, синеоки славянки, прекланящи се пред Перун, та дори и безбожни създания, почитащи единствено майката Природа. Едно пъстро и шумно гъмжило от всякакви религии.

Дворецът не е място за раздор, затова ти си позволил на всичките си жени да изповядват своята вяра свободно, с тайната надежда един ден да се обърнат към единствения и истински Бог. Не след дълго обаче при теб пристига делегация от жени. Те настояват да построиш в града храмове, в които да могат да се молят на своите богове. До този момент ти си ги оставял да се молят в покоите си, но явно това вече не им е достатъчно. Притесняваш се дали няма да обидиш Бог, ако построиш и други храмове в Йерусалим.

Ако се съгласиш да позволиш и други храмове в столицата, премини на #5.

Ако смяташ, че в този град има място само за един храм и той е домът Господен, отиди на #47.

След древния ръкопис, който прочете, съмненията ти се стопяват. Решаваш, че изкушението да използваш пръстена би било твърде голямо. А дори и ти да се справиш с него, не искаш да стоварваш това бреме на следващите поколения. Лично отиваш в ковачницата и връчваш пръстена на майстора ковач. С голямо съжаление наблюдаваш как наследството на рода ти се стопява в пещта, но връзката ти с Бог се заздравява, тъй като ти издържа още едно сериозно изпитание.

Любимият ти пръстен ти липсва и тъй като началникът на стражата Беная винаги ти е помагал в тежки моменти, му възлагаш да ти намери пръстен, който може да те развесели, когато си тъжен. Беная с радост приема задачата и ти решаваш да я усложниш, като добавяш допълнително условие, че искаш пръстенът и да те натъжава, когато си весел.

След дълго време на безуспешни търсения Беная най-сетне се примирява, че не може да намери такъв пръстен, но съдбата го среща с един мъдрец точно в този момент. Мъдрецът му дава наглед обикновен пръстен, но със следния надпис: „И това ще мине“ — и така Беная се завръща при теб, изпълнил мисията си успешно.

Сложи си новия пръстен на ръката и отиди на #9.

Влагаш цялото си сърце и душа и се молиш искрено в продължение на часове. Треската внезапно отшумява и ти вече се чувстваш значително по-добре. Трябват ти само още няколко дни, за да се възстановиш напълно. Знаеш, че това не е случайно. Вярата ти те излекува. Вестта се разнася сред целия народ и няколко дни по-късно ти тържествено влизаш в Йерусалим, яхнал красив сив жребец.

По случай на изцелението ти нареждаш да се построят седем нови храма в Града на градовете. Поданиците ти те обсипват с цветя, а ти за пореден път отваряш щедро вратите на държавната съкровищница и раздаваш с лявата ръка сребро, а с дясната — злато.

Отвред идват пратеници на различни страни отново и отново да търсят твоите мъдри съвети, носейки богати дарове. Ти си справедлив с всеки от тях и им даваш ценни наставления.

Премини на епизод #36.

На север от Йерусалим живеят много твои братя, но трябва да признаеш пред себе си и пред Бог, че животът им е доста клет и окаян. Често са подложени на нападения от близките племена и държави. Най-опасни са асирийците, които са силен и зъл противник. Решаващ, че е крайно време да решиш този проблем. Заповядваш на Беная да подготви армията, като в похода ти ще участват осемдесет хиляди воители. Двадесетхилядната конница, въоръжена с дълги и остри копия, представлява величествена гледка. А останалите шестдесет хиляди пехотинци придават на армията пълния ѝ блясък. Сърцето ти се изпълва с трепет и радост просто като ги гледаш.

Планът ти е съвсем прост за изпълнение. Светът не е виждал подобна войска, а самата тя е войската на Бога, имаща вяра в твоята мъдрост и правилните ти решения. Никой не би се осмелил да застане на пътя ти, а ти не искаш да проливаш и капка кръв. Сигурен си, че само при вида на силите ти, противниците ще приемат всякакви условия. След около седмица достигате границата на Асирийската държава. Можеш само да си представиш какво се случва в душите на насилниците при вида на всичкото това войнство, облечено в пурпур и злато. Наближаваш малък гарнизон и пращаш двеста души конен ариергард^[1], който да влезе в преговори с асирийците. Пред теб идва сам началникът им и те моли за милост, за да не опустошаваш земите им. Разбира се, не това е твоята цел, ти си тръгнал да побеждаваш със силата на вярата, а не да търсиш плячка и насилие. Обещаващ му, че нищо няма да се случи с държавата му, ако и те заживеят в мир с твоя народ. Той полага тържествена клетва по своя езически обичай. Ти го гледаш надменно, но знаеш колко суеверни и страхливи са тези хора и как никога няма да пристъпят обета си, страхувайки се от каменните си идоли.

Заедно с войската си довел и множество работници и учени хора, математици, на които заповядваш да започнат строежа на три нови града, които ще бъдат опасани от дебели и здрави стени. Всичко това извършваш в името на Бога, за Негова възхвала и слава.

Очаква те епизод #6.

---

[1] Ариергардът (на френски: *Arrière-garde*, в превод тилова охрана) е част от военна сила, която я отбранява от нападение отзад по време на напредване или отстъпление. — Бел.ел.кор. ↑

Вместо да се страхуваш от ножа в ръката на Адония, ти се уповаваш на Бог. Поглеждаш брат си в очите и усещаш, че си взел правилното решение. С твърд глас му казваш, че това кой да седне на трона ще реши само баща ви и ти ще приемеш неговото решение като добър син. Добавяш, че очакваш същото и от него. Ръката на брат ти изпуска ножа и той се разридава. В този момент в градината се появява и цар Давид. Оказва се, че е видял цялата сцена отдалеч и се гордее с теб. Повиква ви в тронната зала и вие тръгвате след него.

Премини на #41.

Царската корона носи със себе си тежки задачи, за които си твърде млад. Постоянно те измъчват съмнения дали ще се справиш успешно с управлението на царството. Голяма част от времето си прекарваш в храма, потънал в мисли. По време на една от горещите молитви имаш откровение. За да изпълниш своята мисия на земята, Бог ти предлага помощ. Можеш да избираш по какъв начин да получиш Божията благословия.

Ако избереш дълъг живот без болести и сред богатство, на което да се наслаждаваш, премини на #4.

Ако избереш мъдрост, за да помагаш на народа си в тежки мигове, очаква те #11.

Сега, след като хазната е пълна до горе, получаваш вдъхновение да построиш храм. Но не какъв да е храм, а достойния да бъде дом на Бога. Така или иначе, всичкото богатство, което си натрупал, е по Неговата воля — редно е да получи място, в което хората да се събират и да го венцеславят.

От далечни земи поръчваш огромни кедри, а на най-способните златари възлагаш да се заемат с украсата и позлатата на Божия дом. Три години продължава подготовката за величествения строеж, а едри бели камъни бележат основите на храма.

Свещениците обаче се събират и провождат делегация, която настоява да раздадеш на народа част от стоте хиляди таланта^[1] злато, предназначено за грандиозния строеж.

Можеш да се вслушаш в гласа на народа на #35.

Или да не правиш компромиси и да съградиш храма според първоначалния си замисъл на #10.

---

[1] Талант (на латински: talentum, от старогръцки: τάλαντον — меря, баланс) е всяка от няколко антични мерни единици: за маса, за тегло в търговията, както и за съответната им стойност в благороден метал (парична единица). — Бел.ел.кор. ↑

Освен с търговия, ти можеш да зазdraviш страната и да натрупаш допълнително богатство с умело сключени брачни съюзи. Ненапразно брат ти искаше да вземе за жена Ахинора! Въпреки че мирът трайно се е настанил по твоите земи, между различните племена още се таи недоверие. Ето защо ти сродяваш някои враждуващи фамилии по такъв начин, че кръвната връзка да надделее над вековните спорове.

Някъде по това време владетелят на Египет изяснява желание да се сроди с теб. До вчера сте били роби, но вече сте признати за равни от скорошните господари. Сам фараонът довежда първородната си дъщеря с бляскава процесия и сватбата заздравява мира между двата народа. Хората ликуват, защото по време на церемонията ти си щедър към всички и раздаваш злато и сребро с пълни шепи, а виното се лее на площадите и има за всички.

Тези дипломатични ходове добавят нова слава към името ти, а легендите многократно преувеличават твоята мъдрост. Ти знаеш, че всичко е в ръцете на Бог, но се радваш, че така успешно се явяваш проводник на Неговата воля.

След като и вътрешните вражди са изкоренени, уважението, с което съседните държави се отнасят към народа ти, нараства многократно.

Отгърни на #13.

Разпускаш петдесет хиляди от общо стохилядната си войска. Мъжете започват да се лутат като призрци по земите ти и вярата изчезва от техните сърца. Ти взе едно несправедливо решение както към Бога, така и към своя народ. Усещаш грешката си, но вече е твърде късно. Не след дълго, останали без вярата си в Бога, бившите ти войници се отправят към войнствената Асирийска империя. Асирийските владетели ги приемат, отново ги въоръжават и се случва немислимото — държавата ти е нападната от близо половин милионна армия.

Тези войници не бяха обикновени воители, а войската на Бога, но ти ги предаде на тъмните сили на асирийците. Царството ти е потопено в кръв, а жестокостта на враговете ти е безкрайна. Йерусалим потъва в развалини, а Храмът на Бога, който ти изгради за възхвала на името Му, е превърнат в храм на Ищар.

Това е краят на играта. Ти измени на вярата си и загуби всичко.

КРАЙ

Прекарваш няколко дена, потънал в тежки размисли. От една страна, състоянието на хазната зависи от данъците, а и не смяташ, че е редно най-хубавите места на пазара да са запазени. Досега, в началото на всяка година, те се разпределят с жребий измежду всички желаещи. Какво ще стане, ако и други поискат подобни привилегии? От друга страна, старейшините най-вероятно са прави. Все пак те са народът на Бог и трябва да изпъкват над останалите. Ето защо предоставяш на седемте племена желаните централни места и им намаляваш данъците наполовина.

Това обаче беше грешка, защото сред другите племена настъпват брожения, като в два от кварталите на Йерусалим вече не е безопасно да се ходи нощем. Сякаш и сам Бог се е отвърнал от теб заради различното ти отношение към хората. **Губиш 10 точки вяра.**

В така създалата се ситуация имаш две възможности. Можеш да намериш организаторите и да потушиш бунта още в зародиш или да отмениш привилегиите, които си дал на седемте племена.

Ако искаш да се разправиш жестоко с метежниците, отиди на #45.

Ако пък върнеш данъците за седемте племена и разпределиш централните места на пазара с жребий, върви на #40.

Не може Бог да иска смъртта на едно невинно дете, мислиш си ти. Невернико! Нима забрави как Бог поиска от Авраам да принесе в жертва собствения си син? Той се реши на това и премина през изпитанието успешно. За съжаление ти подложи вярата си на съмнение. **Губиш 20 точки вяра.**

Призоваваш съседите на двете жени за свидетели и много бързо установяваш коя е майката на детето. Другата жена плаче и се кълне, че през нощта са ѝ подменили детето, но ти си убеден в нейната вина и нареждаш да я бичуват за лъжесвидетелство.

По-късно доста често се сещаш за тази случка и се чудиш дали все пак постъпи правилно, но важното е, че детето остана живо.

Уповавай се повече на Бог и премини на #49.

Нещо в начина, по който ти говорят съветниците, не ти вдъхва доверие. Предпочиташ да се довериш на съня, който ти се е явил. Решително отказваш на брат си да му дадеш Ахинора за жена. Това го разгневява, но ти си нащрек и удвояваш стражите. Още същата вечер Адония, заедно с двамата съветници и няколко слуги, се промъкват в покоите ти въоръжени с ножове. Даваш знак на стражите, които се крият зад завесите. Двама от слугите се опитват да се съпротивляват, но останалите пускат оръжието на пода. След няколко минути заговорниците са закарани в подземията, а по-късно са екзекутирани за наизидание.

Отгърни на епизод #23.

Градът преживява своите най-славни години, а враговете ви не смеят да се опълчат на мощта ти. Не е имало война отдавна и ти се молиш на Бога никога повече да не изпраща това най-тежко наказание над твой народ.

Войската е едно тежко бреме за държавната хазна, а в последно време започва да натоварва цялата ти държава. Размишляваш над въпроса дали е нужно да имаш войници. Извикваш началника на армията Беная, който се явява пред теб в тронната зала. Той е със суров вид и както винаги е облечен в протъркани стари дрехи, под които носи ризница от ситно изплетени железни брънки. На пояса му виси къс меч. Желает да чуеш и неговото мнение за войската. Той ти казва, че е безумие да разпуснеш войниците си, въпреки че градът е толкова голям и богат и няма врагове, които биха се осмелили да му се опълчат. Не ти харесва, че той не казва и дума за Бога, който бди над чадата в този град и ги пази от всяка беда. Разколебан си и не знаеш какво решение да вземеш.

Ще заповядаш войската да се разпусне. Ако сториш така, премини на епизод #32.

Ако смяташ за по-разумно да послушаш опитния воин Беная, премини на епизод #44.

Освен върху столицата Йерусалим, можеш да се съсредоточиш и върху северните поселения, които са по-слабо развити от останалата част на страната. За съжаление, работата е твърде много за сам човек. И двата избора носят със себе си плюсове и минуси. От една страна, столицата и така е най-добре развитият град в цялата държава, но все още остават много неща за правене. А и Йерусалим е лицето на твоята държава. От друга страна, северните покрайнини са изоставени на самотек и царското присъствие ще се отрази добре на народа там и ще му повдигне духа.

Ако решиш да изпратиш наместник на север, а сам да се заемеш с благоустройството на Йерусалим, те очаква #48.

Ако смяташ, че царското присъствие е важно за хората на север, отиди на #21.

Минават няколко дни и отново извикваш командира на армията Беная в двореца. Казваш му, че твоят народ не се нуждае повече от войска. Царството ти и великият град процъфтяват и това се превръща в едно късче от света, изпълнено с благоденствие и вяра. Не е нужно да се браним от враговете си, ще ги подчиним със силата на вярата и упованието ни в Бога, казваш ти.

Беная те поглежда умислено и разбираш, че у него протича силна вътрешна борба. Навярно си мисли, че бъркаш в преценката си, но царската ти дума на две не става. Още същия ден войската е разпусната и войниците почват да се скитат унили по улиците на града.

Направи фатална грешка: остави цели пет хиляди души без препитание и обрече съпругите и децата им на глад и нищета. Няколко дни по-късно Беная организира бунт, войниците вземат своите оръжия и ти си безславно свален от престола, а след това убит на централния площад. Забрави, че вярата и любовта към хората е вярата в Бог. Предаде своя народ и затова приключението свършва за теб тук.

КРАЙ

Отново изпращаш джиновете и ифритите за съкровища. Този път се чувстваш още по-отпаднал и когато тръгваш към храма, сякаш невидима бариера те задържа на входа. Не успяваш да влезеш в святото място и се отправяш към покоите си да си починеш. Решаваш твърдо да не искаш нови съкровища. Лягаш уморено на леглото, но в този момент духовете се появяват, претоварени със злато и скъпоценности. Отваряш уста, за да им кажеш за решението си, но с ужас установяваш, че не можеш да говориш. Въпреки всички предупреждения ти се отрече от Бог и ще бъдеш жестоко наказан за тази си грешка. Ти злоупотреби със силата на пръстена и вече нямаш власт над нечистите създания. Повелителят на джиновете се приближава към теб и слага край на живота ти.

КРАЙ

Още първите дни на царуването ти започват с тежко изпитание. Адония иска слугинята Ахинора за своя съпруга. Въпреки че Ахинора е само слугиня в двора, нейното потекло е знатно, а баща ѝ е верен васал на едно от северните еврейски племена. Ако я дадеш за жена на брат си, може да се помирите, но от друга страна, той може и да я използва като оръжие, за да си върне трона.

За да се справиш с тази задача, решаваеш да прекараш няколко дена в храма на пост и молитва. На четвъртия ден имаш пророчески сън, в който ти се казва, че Ахинора не трябва да става жена на брат ти. Това ти дава кураж да му откажеш и ти тръгваш към тронната зала. По пътя обаче те срещат двама от съветниците на баща ти. Научавайки за твоето решение, те се опитват да те спрат, убеждавайки те, че е по-добре да се помириш с брат си, отколкото да се довериш на някакво видение.

Ако решиш, че е по-добре да послушаеш съветниците, премини на #8.

Ако си на мнение, че видението е от Бог и откажеш да дадеш Ахинора за съпруга, отиди на #29.

Въпреки някои съмнения доколко свещениците изразяват волята на народа, раздаваш част от златото, предназначено за храма. За съжаление, това беше грешно решение. Хазната е пълна, но това не е за сметка на хората. Ти не си оставил народа си гладен; напротив, те не са живели в по-добри времена. **Губиш 10 точки вяра.**

С останалото злато издигаш бледо подобие на храма, който беше замислил. Част от украсата е медна, вместо златна, а за зла беда и повечето кедрови трупи са изгнили поради неправилно съхранение. А хората, вместо да са щастливи от златото, което им раздаде, недоволстват защо храмът не е толкова величествен, колкото си обещавал.

Премини на #3.

След дълги години управление царството е в цветущо състояние. Народът е богат и щастлив, съседите са добронамерени, а търговските маршрути са безопасни. Пастирите и земеделците работят спокойно с вяра в утрешния ден, без да се страхуват от войни или тежки, несправедливи данъци. Но ти не знаеш, че в тези дни на благоденствие ново изпитание е надвиснало над теб.

В прохладната привечер на дългия летен ден ти си се разположил удобно в градината. Седнал си в беседката и замислен четеш новите ръкописи, дошли от далечни земи. Отпиваш от чашата шербет и се поглаждаш доволно по брадата, когато старейшините на седемте юдейски племена идват при теб.

Групичката им е дошла със специална мисия. Въпреки че на територията на страната законите важат за всички, те искат някои привилегии — да плащат по-ниски данъци и да имат правото да излагат своите стоки на най-централното място в Йерусалим. Аргументите им са, че те са избраният народ на Бог и трябва да стоят над останалите.

Можеш да се съгласиш, че това е така, и да им дадеш исканите привилегии — тогава премини на #27.

Ако смяташ, че всички хора са деца на Бог и по този начин ще отдалечиш другите народи от светлината и истината, те очаква #42.

Една от най-скъпите вещи, която ти е завещана от баща ти — цар Давид, е вълшебният му пръстен. С неговата помощ можеш да нареждаш на джинове^[1] и ифрити^[2] да изпълняват всяка твоя заповед. Пръстенът върви по наследство във вашия род от дълги поколения, но традицията повелява да не се ползва често. Винаги си се чудил защо е така, докато от един случайно попаднал ти ръкопис не разбираш, че с всяко използване на пръстена духовете стават все по-силни и постепенно спират да ти се подчиняват. Въръжен с това знание, предприемаш следващия си ход.

Можеш да унищожис пръстена, за да не подлагаш наследниците си на това изкушение, или пък да опиташ да го използваш, но много внимателно.

Ако прецениш, че е по-добре да унищожис пръстена веднага, отиди на #19.

Ако смяташ, че ще се справиш успешно с използването му, те чака #43.

[1] Джиновете са духове, невидими за хората приказни същества в арабската и ислямската митологии. В арабската митология ги считат за родствени на Аллах, поставяйки ги на едно ниво с него. Ислямската традиция ги представя като разумни същества с огнена или водна природа, можещи да приемат всякаква форма. Те могат да изпълняват всякакви желания. Измежду тях има лоши и добри, вярващи и невярващи. — Бел.ел.кор. ↑

[2] Ифритът (на арабски: **عفريت**) е разновидност на джина от арабската митология. Той е роден от огъня и може да влияе върху човешкия живот както по добър, така и по лош начин. Ифритът принадлежи към подземния свят и е демон с рога, нокти на лъв и магарешки копита. — Бел.ел.кор. ↑

Любовта към народа ти и Бога не позволяват да разпуснеш дори и един войник от армията. Това не са обикновени воители, това са стражи на името Господне. Имаш нужда от всеки един от тях, те са твоята сила и гордост. За да придобиеш още по-голяма популярност сред тях, дори заповядваш да им се раздадат тридесет хиляди таланта чисто злато от държавната хазна.

Няколко месеца по-късно организиращ мащабни военни маневри. Сам, в царската колесница, предвождаш облечените в злато войници. Жителите на трите нови града те възхвалят и песни се пишат за теб. Противниците ти от Амон и Асирия са смаяни и в знак на мир, явно изплашени от могъществото на царството ти, ти изпращат кертвани със стока и дарове. Ти раздаваш всичко на храмовете, а за себе си не запазваш нищо.

Премини на епизод #12.

Не си забравил и грижата за бедните и онеправданите. Изискваш от управителите на сиропиталищата да съобщават всеки ден какво се случва и как преживяват поданиците ти. Заповядваш да изнесат хиляда крини жито от царската житница и петстотин делви мед, които раздаваш на най-окаяните.

Градът процъфтява и отвред се стичат търговци и занаятчии. Налагаш високи мита на всички стоки, които не идват от твоите земи. Местните занаятчии са доволни, защото така запазват своя хляб и не са изложени на ниските цени на чужденците.

Голямо значение отделяш на монетите, които народът ти използва. Нареждаш, по случай построяването на Божия храм, да бъдат отсечени специални златни монети, които да прославят града и земите ти.

Издаваш специален закон, по силата на който даваш на всеки безимотен обширни парчета земя, на която може да започне развитие на земеделие. Постепенно около пустеещите земи в града изникват китни поддържани ниви, а многобройните стада от овце се забелязват дори и от крепостните стени на Йерусалим.

Отиди на #30.

Разбираш, че си направил груба грешка да делиш народа си. Той е силен точно защото е единен, а ти си на път да разрушиш това единство с необмислената си постъпка. Това не може да бъде Божията воля. Ето защо ти премахваш всички привилегии на седемте племена и в страната отново се възцарява мир и разбирателство. Няколко седмици старейшините, които за кратко стояха над останалите, са сърдити, но после и те разбират, че решението ти е абсолютно правилно.

Премини на #18.

След днешната случка в градината цар Давид решава, че няма за кога да отлага твоето миропомазване за наследник. Всички първосвещеници са се събрали за церемонията, на която те обявяват за владетел на страната след смъртта на царя.

Не след дълго, за огромна печал на народа, цар Давид преминава в един по-добър свят. Така, преди още да встъпиш в двадесетата си година, ти поемаш тежестта на короната. Тъй като си твърде млад и без никакъв опит в управлението, ще трябва да разчиташ на помощ. Знаеш, че винаги можеш да говориш с верните съветници на цар Давид или пък да потърсиш мъдрост и утеха в храма.

Премини на #34.

Прекарваш няколко дена, потънал в тежки размисли. От една страна, старейшините най-вероятно са прави. Все пак те са народът на Бог и трябва да изпъкват над останалите. От друга страна, състоянието на хазната зависи от данъците, а и не смяташ, че е редно най-хубавите места на пазара да са запазени. Какво ще стане, ако и други поискат подобни привилегии? Ето защо отказваш на седемте племена исканите облаги.

Това, разбира се, е правилното решение. Единството на народа е най-важното за един цар. Няколко седмици старейшините, които искаха да стоят над останалите, са сърдити, но после и те разбират, че решението ти е абсолютно правилно и е по-важно животът да продължава в мир, сговор и справедливост.

Премини на #18.

Твоята цел е да направиш страната си силна, а народа — богат и независим. Решен си да ползваш всички възможни начини, за да я постигнеш. Потъркваш вълшебния пръстен и цяла армия джинове се явява на твое разположение. Заповядваш им да напълнят хазната със злато и скъпоценни камъни.

Странно защо, но след това се чувстваш доста отпаднал. Влизаш в храма и се опитваш да се помолиш, но сякаш връзката ти с Бог е изтъняла. Може би е така заради нечистите сили, които призова с пръстена. **Губиш 20 точки вяра.**

Скъпоценностите, които духовете носят, са голямо количество, но на теб ти се струват малко. Ламтиш за още и още злато. Можеш да изпратиш джиновете за още скъпоценности, докато напълнят хазната догоре, или пък да се вслушаш в предупрежденията от стария ръкопис и да унищожиш пръстена.

Ако избереш златото, отиди на #33.

Ако решиш, че трябва да унищожиш пръстена, премини на #19.

Ти взе мъдро решение. Не можеш да обречеш на глад войниците и семействата им. Те цял живот са се обучавали да пазят народа ти от нападенията на чуждите армии. Вярата ти в Бог ти подсказва, че това са негови войници, които трябва да пазят свещения град от набезите на чуждите народи. Особено опасни сред тях са асирийците и египтяните, които държаха твоя народ в робство, но Моисей ви изведе от земите им. Въпреки че сега сте сродени, те продължават да са жесток народ, почитащ грешни богове и строящ огромни каменни здания, които ползват за гробници. Особено вещи са в боя, използвайки огромни бойни колесници. Но ти знаеш, че най-важното нещо в една битка е вярата, твоята собствена като владетел в силите ти и тази на войската ти в Бог.

Решаваш да отидеш лично да посетиш Беная в казармите. Съобщаваш му, че войската е много важна за твоя народ и че всеки воин представлява воин на Бога. Беная те прегръща като брат и полага клетва пред теб, че ще ти служи вярно, докато е жив.

Премини на #36.

Ти си цар на тази земя и някаква си протестираща паплач не може да те стресне. Даваш нареждане на половината армия да тръгне на поход към разбунтувалите се провинции, а сам ти повеждаш царската стража към опасните квартали в Йерусалим. Малко по-късно ще разбереш каква голяма грешка направи. Не съобрази, че армията също е част от този разбунтувал се народ и няма да застане на твоя страна, когато не си справедлив в отсъжданията си.

Начело на тежковъоръжена група мъже, напредваш по малките улички, които опустяват още с появяването ви. Това, което не забелязваш обаче е, че и групичката ти се стопява след всеки завой. В един момент поглеждаш назад и не виждаш никого от войниците, тръгнали с теб. За сметка на това от прозорците на къщите се появяват мрачни брадясали лица, а улиците се изпълват с хора, въоръжени с колове и брадви. Водачът на тълпата носи лък, който насочва към гърдите ти. Последните думи, които чуваш, преди да потънеш в небитието, са: „Смърт за царя, предател на народа!“.

КРАЙ

Бенан с опитно движение прави тънък прорез на лявата ти подмишница. Потича кръв. За момент се чувстваш по-добре, ободрен и изпълнен със сили. На следващата вечер обаче здравето ти се влошава много, а треската се засилва.

Ти направи фатална грешка, не се довери на своя Бог, вярата ти не бе достатъчно силна. Умиращ подир няколко дни, а народът ти потъва в едногодишен траур. Многохилядни шествия по улиците оплакват всеки ден злощастната ти съдба, но само ти знаеш защо наистина се получи така. Това е и краят на приключението ти. Ти не успя да преминеш през това препятствие.

КРАЙ

Достатъчно е, че позволяваш на жените си правото да се молят в собствените си покои. Смяташ, че ако разрешиш строеж на нови религиозни постройки, това може да засегне Бог, а също така и да разколебае вярата в сърцата на искрено вярващите. Ето защо отказваш на жените си, които дълго време след това са в лошо настроение. Като един истински цар обаче ти не можеш да слагаш прищевките на жените си по-високо от мисията, която имаш на този свят. А мисията ти е да служиш на Бога и на народа.

Премини на #50.

Решаваш, че трябва да развиеш славния град, града на Бога — Божествения Йерусалим. Заповядваш да направят ремонт на улиците и те навсякъде са постлани с камъни. Народът се радва и те приветства, но ти знаеш, че всичко това идва направо от Бога и не ти си причината, а Неговия Божествен промисъл.

Нареждаш да започне и изграждането на канализацията, а градски чешми изникват на всеки площад. Водата вече не е проблем и хората ти пълнят от нея с ведра и други съдове. При теб идват странници от далечни страни, които се дивят на чудесата, които изграждаш, но ти знаеш, че вярата в Бога и народа те води.

След като ремонтира улиците, построи храма Господен и направи множество чешми, започваш изграждането на училища, сиропиталища и библиотеки.

Нареждаш да се съберат всички опитни майстори зидари и каменоделци. Пред очите ти се появява огромната бяла сграда на библиотеката. Наредил си на книжовниците да заминат към далечни страни и да намерят всякакви свитъци и ценни ръкописи. Знанието е сила и тя ще води народа ти към успех и благоденствие. Неусетно в библиотеката попадат всякакви книжа и документи от изминалите епохи, а ти се чувстваш предоволен.

Във всеки квартал на Славния град изникват училища и хората от околностите се стичат към тях. Знаеш, че варварските народи са неграмотни и неуки и точно това прави твоя народ по-различен. Въоръжен със силата на науките, народът ти е готов да слави името Господне.

Премини на #39.

Мирът е трайно установен в твоите земи и търговията разцъфтява. По пътищата няма разбойници и кERVани със стоки от цял свят се стичат в столицата Йерусалим: кехлибар и кожи от далечния север и екзотични подправки от загадъчния изток. Пазарищата са пълни с хора, които купуват и продават, и за всекиго се намира по нещо. Това, разбира се, означава и приходи за хазната, тъй като събираш данъци и мита от всички търговци. Таксите са разумни, но капка по капка — вир става, и не след дълго името ти се спряга за един от най-богатите владетели на света. За радост, освен със своето богатство, ти си прочут и със справедливостта и милосърдието си.

Търговията обаче е само едното от нещата, които носят благоденствие за страната. Има и други също толкова важни фактори за натрупване на богатство. Тъй като си надарен от Бог с разум, ти виждаш и останалите възможности и умело се възползваш от тях.

За да разбереш по какъв друг начин забогатява страната, отиди на #25.

Един живот, изпълнен със смисъл, вече е в своя край. След четиридесет години начело на страната, ти усещаш как силите ти са на изчерпване и земният ти път ще приключи съвсем скоро. Готов си за среща със Създателя и можеш само да се надяваш, че си живял според повелите Му и ще бъдеш съден справедливо.

Погребението на цар Соломон е величествено и хора са се стекли от целия свят, за да изпратят подобаващо един справедлив и достоен владетел. Мъката им е искрена и четиридесет дена след смъртта ти в страната не прозвънява лютня и не се издига весела песен. Мъжете не се бръснат в знак на траур, а печалните песнопения на жените са в унисон с тежката зима. Но животът продължава и с настъпването на пролетта хората сякаш се пробуждат.

Но те никога няма да те забравят и в сърцата им ще пребъде споменът за цар Соломон!

Премини на [епилога](#).

ЕПИЛОГ

А сега, скъпи читателю, провери колко точки вяра са ти останали, за да разбереш каква оценка си заслужил в тази игра:

Ако си завършил с по-малко от 10 точки — много слаба. Прочети книгата отново и се опитай да вземаш верните решения. Отвори сърцето си за вярата и съм убеден, че ще успееш.

От 10 до 29 точки — слаба. Имаш няколко верни решения, но вярвам, че можеш да се справиш по-добре. Прочети отново книгата и се опитай да поправиш грешките си от предния път.

От 30 до 49 точки — средна. Справил си се, но може и много по-добре.

От 50 до 69 точки — добра. Справил си се добре, но може и по-добре.

От 70 до 90 точки — много добра. Справил си се много добре с тази книга. Съвсем малко ти остава до перфектното изпълнение.

Точно 100 точки — отлична. От теб би излязъл много мъдър владетел, но не забравяй, че преклонението пред Бог е било в основата на мъдростта на цар Соломон.

Книгата игра свърши, надявам се приключението да ти е харесало. Ако искаш, можеш да научиш още нещо за живота на цар Соломон. Той е описан в две книги от Библията — Трета книга Царства и Първа книга Летописи, така че ако имаш желание, можеш да черпиш информация директно от Източника.

Издание:

Автор: Колийн Ливингстън

Заглавие: Мъдростта на царя

Издание: първо

Издател: Пентекосталс скрипчър

Град на издателя: София

Година на издаване: 2013

Тип: роман

Националност: българска

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/11744>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.